

Instanța de fond: Judecătoria Centru, mun. Chișinău: (jud: N. Mazur)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Tcacenco Ghenadii,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Tcacenco Ghenadii împotriva Consiliului mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ cu caracter normativ și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 29 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă

La 24 februarie 2016, Tcacenco Ghenadii a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ cu caracter normativ și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul Tcacenco Ghenadii a indicat că, la 02 aprilie 2013 prin decizia nr. 3/23, Consiliul mun. Chișinău a fost aprobat Regulamentul ”Privind gestionarea resurselor funciare municipale”, conform căruia privatizarea terenurilor aferente caselor de locuit are loc doar cu acordul vecinilor.

Consideră reclamantul că, actul administrativ cu caracter normativ enunțat este ilegal și neîntemeiat, pasibil de a fi anulat, deoarece vine în contradicție cu prevederile art. 11 din Codul funciar, care stipulează că sectoarele de teren ocupate de case individuale de locuit, anexe gospodărești, sunt atribuite de către autoritățile administrației publice locale în proprietatea cetățenilor, fără plată. Totodată, terenurile aferente caselor de locuit cu mai multe apartamente privatizate, care nu constituie blocuri, trec în proprietatea comună în diviziunea proprietarilor apartamentelor, proporțional suprafeței privatizate de fiecare.

Susține reclamantul că, din cauza acestui act administrativ cu caracter normativ, care contravine legislației în vigoare, autoritățile publice locale îi refuză în privatizarea lotului de pământ aferent casei sale de locuit.

Invocă reclamantul că, la 28 decembrie 2015 s-a adresat cu cerere prealabilă către Consiliul mun. Chișinău solicitând anularea Regulamentului privind gestionarea resurselor funciare municipale aprobat prin decizia nr. 3/23 din 02 aprilie 2013, însă, nici până în prezent nu a primit răspuns.

Solicită Tcacenco Ghenadii anularea deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 3/23 din 02 aprilie 2013, prin care a fost aprobat Regulamentul privind gestionarea resurselor funciare municipale, ca fiind ilegală și neîntemeiată, precum și încasarea din contul pârâtului în beneficiului său a sumei de 9000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Pe parcursul examinării cauzei reclamantul și-a concretizat pretențiile din acțiune, solicitând anularea pct. pct. 55, 57, 58, 67, 90 din Regulamentul privind gestionarea resurselor funciare municipale, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 3/23 din 02 aprilie 2013.

Prin hotărârea din 23 iunie 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, acțiunea înaintată de Tcacenco Ghenadii a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 13 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de către Tcacenco Ghenadii și s-a menținut hotărârea din 23 iunie 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău.

Prin decizia din 31 mai 2017 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de către Tcacenco Ghenadii; s-a casat integral decizia din 13 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Tcacenco Ghenadii împotriva Consiliului mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ cu caracter normativ și repararea prejudiciului moral și s-a remis cauza civilă spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Prin decizia din 29 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de către Tcacenco Ghenadii și s-a menținut hotărârea din 23 iunie 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău.

La 25 octombrie 2017, Tcacenco Ghenadii a declarat recurs împotriva deciziei din 29 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului Tcacenco Ghenadii a invocat că, decizia contestată este ilegală, neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel la examinarea cauzei nu a aplicat legea care trebuia a fi aplicată.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 29 iunie 2017. Conform materialelor cauzei decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 22 septembrie 2017, conform scrisorii de însoțire (f.d. 132).

Astfel, Completul notează că recursul declarat de Tcacenco Ghenadii la 25 octombrie 2017, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Tcacenco Ghenadii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră

că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Tcacenco Ghenadii, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Tcacenco Ghenadii, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Tcacenco Ghenadii împotriva deciziei din 29 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală